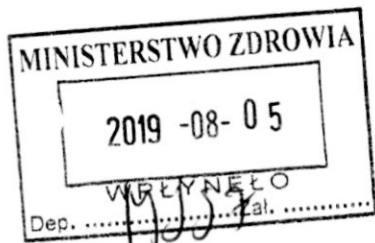

MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dnia 1.08 2019 r.

DP.I.02202.305.2019.AW
dot. PPWA.025.1.2019.RJ

Pani
Józefa Szczurek-Żelazko
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia

RPu/99332/2019 P
Data: 2019-08-05
ID: 00890204394916

Szanowna Pani Minister,

w odpowiedzi na pismo z dnia 1 lipca 2019 r., przy którym przesłano **projekt dokumentu rządowego pn. „Polityka wieloletnia państwa na rzecz pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce (z uwzględnieniem etapów prac zainicjowanych w roku 2018)**, uprzejmie zgłaszam poniższe uwagi:

Należy zwrócić uwagę na fakt, że wykonywanie zawodu pielęgniarki i położnej odbywa się nie tylko w podmiotach leczniczych, działających w obszarze systemu ochrony zdrowia, tymczasem ww. dokument wskazuje na objęcie zaplanowanymi obszarami priorytetowymi wszystkich pielęgniarek i położnych wykonujących swój zawód zgodnie z ustawą z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 576, z późn. zm.), a nie tylko na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.).

Podkreślenia wymaga, że pielęgniarki i położne zatrudnione są także w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej (np. w domach pomocy społecznej - DPS), które funkcjonują w ramach systemu pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.).

W większości są to jednostki prowadzone przez samorządy lokalne (gminy, powiatu), a zatrudnione w nich pielęgniarki i położne są pracownikami samorządowymi, więc nie podlegają regulacjom (np. płacowym) tak jak osoby wykonujące te zawody w podmiotach leczniczych.

Należy podkreślić, że praca pielęgniarek i położnych w DPS jest bardzo trudna, obciążająca fizycznie i psychicznie, wymaga dużej cierpliwości i empatii, a zbyt niska (w stosunku do pielęgniarek zatrudnionych w podmiotach leczniczych) wysokość wynagrodzeń tych grup zawodowych od wielu lat jest przedmiotem wielu wystąpień m. in. Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Organizatorów i Menadżerów Pomocy Społecznej i Ochrony Zdrowia, Związku Podmiotów Leczniczych i innych. Rola tych pracowników (medycznych) w DPS jest ogromna, bo wielu mieszkańców wymaga całodobowej pielęgnacji (usługi medycznej), której samorządy prowadzące te jednostki nie są w stanie zapewnić z powodu braku środków finansowych na takie świadczenia oraz na zapewnienie tym grupom zawodowym wynagrodzeń porównywalnych z odpowiednimi wynagrodzeniami w systemie ochrony zdrowia.

Na koniec 2017 r. w Polsce funkcjonowało 791 ponadlokalnych (powiatowych) domów pomocy społecznej z liczbą miejsc wynoszącą 79 142. W ww. DPS mieszkało 78 167 osób. Ponadto funkcjonowało 30 gminnych domów pomocy społecznej o liczbie miejsc – 1 352 dla 1 309 mieszkańców. Zatem ogółem funkcjonowało 821 DPS, w których zamieszkiwało 79 476 osób. Najliczniejszą grupę mieszkańców stanowiły osoby w wieku powyżej 65 lat – 38 606, z czego 22 921 osób to mieszkańcy powyżej 75 roku życia.

W DPS zatrudnionych na podstawie:

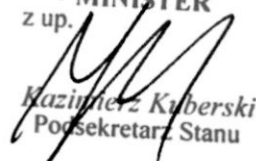
1. umowy o pracę – było 5 702 pielęgniarek (5 217, 4 etatu),
2. umowy cywilno - prawnej – 287 pielęgniarek.

Przeciętne wynagrodzenie brutto (bez premii i nagród) pielęgniarki w DPS wynosiło 2 703 zł.

Należy też zaznaczyć, że w ogólnej liczbie mieszkańców DPS aż 27 408 osób było sklasyfikowanych według skali Barthel (0-40 PKT), zaś liczba mieszkańców objętych opieką długoterminową wynosiła tylko 10 225 osób.

Podsumowując, wydaje się niezbędnym uwzględnienie w opracowanym dokumencie także sytuacji pielęgniarek i położnych wykonujących swój zawód nie w systemie ochrony zdrowia, ale w systemie pomocy społecznej, przede wszystkim w domach pomocy społecznej.

Z poważaniem,
MINISTER
z up.

Kazimierz Kuźberski
Podsekretarz Stanu